

Posterne vakante — da er det ikke faldet mig ind, idet jeg mente, at det i nogen Grad maatte være overladt Ministeren at vælge sine egne Kræfter, saaledes som han nu ansaa for det bedste. Og jeg tror overhovedet ikke, at det vilde have ført til noget andet Resultat at lade Posterne opslaa vakante. For hvis de Herrer havde set den Bunke Ansøgninger, som ligger hos mig, tror jeg, de vilde erkende, at der var et saa fyldigt Materiale at vælge imellem, at det sikkert ikke har været nødvendigt at ulejlige flere med at sende Ansøgninger ind.

Hvad angaar Haandværkets og Industriens Stilling, omtalte jeg jo ogsaa det ganske kort i Gaar, og jeg har ikke meget at føje til. Jeg tror, man fra Haandværkets og Industriens Side til at begynde med har været lidt bange for, at Handelsministeriet overhovedet slet ikke skulde faa noget med dem at gøre, og det resulterede saa i en Henvendelse fra Haandværkets og Industriens ledende Mænd til Konseilspræsidenten, ved hvilken Lejlighed jeg havde den Ære at være til Stede, og hvor det blev bekræftet af os begge, at den kommercielle Side af Haandværket og Industrien vilde blive lagt ind under Handelsministeriet. Baade Konseilspræsidenten og jeg følte os overtydede om, at de Herrer forlod os tilfredse, om de end senere ere komne paa andre Tanker. Jeg tør ikke nægte, at der i de Udtalelser, som ere komne fra dem, er noget berettiget, noget logisk, men man kunde jo heller ikke ved denne Lejlighed, om jeg saa maa sige, fuldstændig decimere Indenrigsministeriet, saa meget mindre som de Herrer ved tidligere Lejlighed have udtalt, at de var tilfredse med den Maade, hvorpaa Industriens Interesser blev varetagne. I et Andragende, der er indsendt til mig, have de søgt at faa en Deling i den tekniske Side, som de ønskede henlagt under Handelsministeriet, og den rent sociale Side, som de ønskede henlagt under Indenrigsministeriet. Det var naturligvis en Løsning. Nu var imidlertid Forhandlingerne saa vidt fremskredne, at man mente ikke at kunne gaa til yderligere at berøve Indenrigsministeriet en Del af de Ressorts, som laa under det. Men jeg tror ogsaa, at som Helhed vil Haandværk og Industri kunne være tilfredse med den Stilling, der er bleven dem tildelt. Jeg skal i alt Fald for mit Vedkommende gøre mit allerderste for at varetage ikke alene Handels- og Søfartens, men ogsaa Industriens Interesser, hvor som helst jeg kan faa

nogen Indflydelse derpaa. Jeg haaber, at vi skulle kunne etablere et Samarbejde, som alligevel vil vise de Herrer, at Industriens og Haandværkets Interesser ogsaa ville blive fuldt varetagne.

Fraenkel: Det glæder mig at kunne notere, at den højtærede Minister dog finder, at Industriens og Haandværkets Krav med Hensyn til Henlæggelsen af visse Anliggender under Handelsministeriet have været logiske. Jeg knytter til denne Bemærkning et Haab om, at de saa ogsaa, som jeg sagde, lidt efter lidt maa komme ind under det.

Til det ærede Medlem fra Ringsted (Zahlé) vil jeg udtale en Beklagelse af, at han drog et bestemt Navn ind i Debatten, men da det er gjort, skal jeg bemærke, at jeg ved meget godt, at den paagældende Embedsmand har været en overordentlig dygtig Embedsmand under Indenrigsministeriet. Jeg ved ogsaa godt, at man maa bruge Jurister, hvis Funktion jo navnlig er at tage sig af den formelle Side af mange Anliggender, men ved Oprettelsen af et nyt Ministerium som dette finder jeg rigtignok, at Tyngdepunktet maatte ligge i at finde en Mand til Leder af det, som navnlig stod Erhvervslevet nær og, som jeg sagde, tillige havde de teoretiske Forudsætninger til at kunne bringe den rigtige Aand ind i det.

Endelig skal jeg bemærke med Hensyn til den Mangel paa Opslag ved Organisation af Ministeriet, som jeg har kritiseret, at jeg ikke alene finder det i god Overensstemmelse med demokratiske Principper at opslaa Posterne vakante, men at jeg overhovedet slet ikke kan forstaa, at man har undladt at gøre det. Thi hvor mange Ansøgninger om disse Pladser den højtærede Minister end har liggende paa sit Bord — og jeg nærer slet ikke Tvivl om, at det er en meget stor Bunke — kan den højtærede Minister jo ikke vide, om der ikke mulig udenfor disse Ansøgere var Mænd, der var bedre kvalificerede end Ansøgerne. Jeg tror endogsaa, jeg tør hævde, at de bedst kvalificerede ville ikke være dem, som træde frem i første Række som Ansøgere.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.